

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z powództwa V. S.A. z siedzibą w W. przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z udziałem P. S.A. z siedzibą w W., P.1 S.A. z siedzibą w W., V.1 S.A. z siedzibą w W., M.D., J.L.

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. XVII Amz 85/20,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 czerwca 2023 r.,

wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie A.H. od orzekania w sprawie o sygn. VII Ago 715/22,

stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek zgodnie z właściwością przekazuje do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

Pismem z 22 listopada 2022 r. pełnomocnik V. S.A. z siedzibą w W. (dalej: „wnioskodawca”) złożył wniosek o wyłączenie od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt VII Ago 715/22 SSA A.H. Jako podstawę wyłączenia sędziego wnioskodawca wskazał okoliczności powołania SSA A.H. na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa

oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3). Wnioskodawca złożył powyższy wniosek w trybie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c. – jako zawierający podstawę do wyłączenia sędziego z mocy samej ustawy. Jednocześnie złożył dwa wnioski ewentualne – na podstawie z art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c. i art. 49 § 1 k.p.c.

Postanowieniem z 20 grudnia 2022 r. VII Ago 733/22) Sąd Apelacyjny w Warszawie przekazał pismo wnioskodawcy, zawierające wniosek o wyłączenie SSA A.H. od rozpoznania sprawy toczącej się pod sygn. akt VII Ago 715/22, do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, na podstawie art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1093, dalej: „uSN”).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny w Warszawie przekazał wniosek o wyłączenie SSA A.H. do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, opierając go na normie wyprowadzonej z art. 26 § 2 u.SN. Zgodnie z tym przepisem, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Sąd Najwyższy zobowiązany był uwzględnić treść wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2023 r. (C-204/21), w którym uznano, że przekazanie – na podstawie art. 26 § 2 u.SN – do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawania zarzutów i zagadnień prawnych dotyczących braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego stanowi uchybienie zobowiązaniom, które wynikają z mocy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 Karty

praw podstawowych, jak również na mocy art. 267 TFUE i zasady pierwszeństwa prawa Unii. Trybunał zaznaczył, że kwestie dotyczące badania niezależności sądu i niezawisłości sędziego nie stanowią specyficznych kwestii prawnych w konkretnej dziedzinie prawa, które z tego względu mogłyby należeć do wyłącznej właściwości wyspecjalizowanego potencjalnie sądu. Co więcej, prawo do niezawisłego i bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy oznacza, że każdy sąd krajowy powołany do stosowania prawa Unii jest zobowiązany zbadać, czy ze względu na swój skład stanowi on taki sąd, jeżeli pojawia się w tym względzie poważna wątpliwość

Uwzględniając argumentację zawartą w powyższym wyroku TSUE, należało przyjąć, że w niniejszej sprawie wniosek o wyłączenie SSA A.H. powinien być rozpoznawany zgodnie z regulacjami zawartymi w art. 49 i nast. k.p.c. Zgodnie z art. 52 § 1 k.p.c., o wyłączeniu sędziego rozstrzyga sąd, w którym sprawa się toczy, a gdyby sąd ten nie mógł wydać postanowienia z powodu braku dostatecznej liczby sędziów – sąd nad nim przełożony. Prowadzi to do wniosku, że w niniejszej sprawie właściwy pozostaje Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(ZG)

[ms]